

EGYHÁZI HÍREK, ESEMÉNYEK

- ◆ Május 23-án, vasárnap du. 5 órakor **Keresztelő, Konfirmáció és Pünkösdi istentisztelet lesz Úrvacsoraosztással.**
- ◆ Május 29-én, szombaton déli 12 órakor **bibliaóra** lesz. Igét hirdet Rev. W. R. Chapman. Utána **bográcsgulyás** lesz, az ebéd ára £7.
- ◆ Június 6-án, vasárnap du. 5 órakor az istentiszteleten a **Budapesti Református Teológia** hallgatói szolgálnak, igét hirdet Bölcsföldi András, lelkipásztor. Az istentisztelet után műsorral szolgálnak a gyülekezetnek.
- ◆ Június 26-án, szombaton **garden party**-t rendezünk. Ízletes magyar ételek, tombola, jó hangulat vár mindenkit! Az ebéd ára £12, melyet önfenntartó egyházunk javára fordítunk. Jelentkezni a lelkipásztornál lehet.
- ◆ Egyházunk internetes honlapja a www.reflondon.hu címen található.

Füle Lajos: A kicsi kígyó

A kicsi kígyó is halálra marhat,
A kicsi vétek is tönkretelhet.
A bűn fölött nincs és nem lesz hatalmad,
Szabadulnod csak KRISZTUSBAN lehet.

ÁLLANDÓ ALKALMAK

- **Istentisztelet** minden vasárnap délután 5 órakor
- **Vasárnapi iskola** gyerekeknek minden istentisztelet alatt
- **Bibliaóra** minden második szombaton délután 4 órakor

TISZTSÉGVISELŐK NÉVSORA

Főgondnok: *Dr Virginás Botond* Pénztáros: *Borbély György*
Presbiterek: *Andersen Katalin, Gáspár Gyula, Lawrence Eszter, Tárcy Árpád, Varga Sándor, Zsigmond Erzsébet*

Megjelenik: negyedévente

Kiadja: ANGLIAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ

THE HUNGARIAN REFORMED CHURCH IN THE U.K.

17 St Dunstan's Road, London W6 8RD

Tel 020 8748 8858 Fax: 020 8445 0879 Founded in 1948

ÁLDÁS BÉKESSÉG

AZ ANGLIAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ LAPJA

2010. PÜNKÖSD

„A BÖLCSESSÉG KEZDETE

AZ ÚRNAK FÉLELME, ÉS A SZENTNEK

A MEGISMERÉSE AD ÉRTELMET.”

PÉLDABESZÉDEK 9,10

LELKÉSZI ÜZENET

„Amikor pedig eljött a pünkösd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek adta nekik, hogy szóljanak. Sok kegyes zsidó férfi tartózkodott akkor Jeruzsálemben, azok közül, akik a föld minden nemzete között éltek. Amikor a zúgás támadt, összefutott a sokaság, és nagy zavar keletkezett, mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni. Megdöbbenek, és csodálkozva mondták: „Ímé, akik beszélnek, nem valamennyien Galileából valók-e? Akkor hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga nyelvén: pártusok, médek és elámiták s akik Mezopotámiában laknak vagy Júdeában és Kappadóciában, Pontuszban és Ázsiában, Frigiában és Pamfiliában, Egyiptomban és Líbia vidékén, mely Ciréne mellett van, és a római jövevények, zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok: halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek az Isten felséges dolgairól.” Álmélkodtak mindnyájan, és nagy zavarban kérdezték egymástól: „Mi akar ez lenni?” Mások azonban gúnyolódva mondták: „Édes bortól részegedtek meg.”

Ap Csel 2, 1-13

Mint külföldön élő magyarok, már sokszor megtapasztaltuk azt az érzést, amikor egy szeretünk hazautazik, mi meg itt maradunk. Ha valaki olyan szerencsés helyzetben van, hogy vannak kint családtagjai, akkor a reptérről hazatérve kiértékeljük az elutazottal együtt eltöltött időt, annak örömeivel és kihívásaival együtt.

A tanítványok hasonló helyzetben voltak a menybemenetel után. Mesterük elragadtatott az égbe, és ahogy mi nézzük a fejünk felett elzúgó repülőket, ők úgy nézték a fellegeket. Majd visszamentek Jeruzsálembé és együtt voltak. Nyilván Jézusról beszélgettek és várták a Vigasztalót, akit a Mester megígért...

Pünkösd napján hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat. Valami lángnyelvek

jelentek meg, amelyek szétoszlottak rajtuk. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek el beszélni.

Évszázadokkal korábban Illés el volt keseredve a rossz dolgok miatt, amik vele és a többi prófétával történtek. Nagy elkeseredésében Isten hozzá is lehajolt. Ott is voltak többek között szél és tűz, mint Isten ereje, előszava. Aztán az Úr halk és szelíd hangon szólt. Később a Kármel hegyén Isten tüzet bocsátott le a mennyből, hogy hatalmát megmutassa. Isten így szól hozzánk is elkeseredettségünkben, vagy búsulásunkban. Csak nekünk is el kell csendesednünk, hogy meghalljuk az Úr hangját. Ő nekünk meg tudja mutatni erejét még ma is, a Szentlélek tüze által.

Jézus megígérte: én veletek vagyok minden napon a világ

Tibor

Tibor indított fel arra, hogy érdemes elgondolkodni találkozásainkról.

Tiborral egy londoni földalatti állomás bejáratánál találkoztam évekkel ezelőtt. Hajléltalan lévén, kéregetett. Alig állt a lábán, olyan részeg volt, szaga erősen taszított. Magyar nótákat énekelt, onnan tudtam meg, hogy honfitársam. Kezében egy képeslap, amit nem árult, csak bélyeget kunyerált, hogy feladhassa. A lap tetjén rézdomborítású kereszt, a másik oldalát is mutatta. Vonakodva megnéztem, és a következő állt rajta:

*Nem emel fel már senkisémet
Belenehezültem a sárba
Fogadj fiadnak Istenem,
Ne legyen kegyetlen árva.*

A kijózanító az volt, hogy Ady Endre nevét írta alá. Vitatkozni kezdtem, hogy ezt nem Ady írta, hanem József Attila. Nem akarta elfogadni. „Én tudom, magyar tanár voltam” - bizonygatta. Lehet. De az ital sajnos összekeverte benne a „nagyokat”. Olyan hevesen vitatkozott, hogy még a pénzt sem vette észre, amit felé nyújtottam. Szívesen értekezett volna a kommunista terrorról, a kisebbségek helyzetéről és ki tudja még miről, de én nem akartam az egész délutánt vele tölteni. Szóltam még pár biztató szót arról, hogy érdemes küzdeni, hogy újra emberi életet éljen. Magamban imádkoztam érte. Mivel minden nap arra jártam munkába, ismerősöm lett.

Mit is jelent találkozni—térben és időben egy helyen lenni valakivel? Gyakran süketen és vakon elbeszélünk egymás feje fölött. Vagy azért beszélünk, hogy ne kelljen szembenézni egymással. A valódi találkozás, amikor értjük és befogadjuk egymást, ritka. Amikor a lelkek és a szellemek is találkoznak, nem csak a gondolatok. Ahol figyeljük egymást, érezzük a másikat, ráhangolódunk és elfogadjuk egymást, az az igazi találkozás. Ritka ajándék ez, és rajtuk is múlik, hogy áldás vagy átok egy-egy találkozás—jószágot osztunk vagy sebetek.

Az igazi találkozás pedig az, amikor Isten érint meg bennünket, érzi át problémáinkat, fogad el úgy, ahogy vagyunk és nyújtja segítő kezét, osztja áldását.

/Gáspár Gyula/

Ady Endre Az Isten-kereső lárma

Neved sem értem, Istenem
De van két árva, nagy szemem
S annyi bolondot látok,
Hogy e nagy bolondságból
Nagy ijedelmemben
Uram, hozzád kiáltok.

Próbáltam sokféle mesét,
De hajh, egyik se volt elég:
Szívemben, idegimben
Kiabáló, nagy lárma
Téged keres, Fölség,
Isten, a tied minden.

Mese egy halászlól és egy piackutató szakemberről

A benszülött halász épp hazatér a fatörzsből vajt csónakján, amikor szembetalálkozik egy piackutató szakemberrel.

- Miért jön haza ilyen korán a halászásból, jóember?
- Eleget fogtam mára, hogy a családomról gondoskodjak.
- Na, és most mivel tölti a nap hátralévő részét?
- Hát, játszom a gyerekeimmel, ha nagy a forróság, lepihenünk egy kicsit, estefelé összejövünk a barátainkkal, zenélünk, együtt vacsorázunk.

A piackutató itt közbevág:

- Nézze, nekem egyetemi képzettségem van, én értek ezekhez a dolgokhoz. Ha hosszabb ideig halászna, akkor több halat fogna és több pénzt keresne. Hamarosan tudna venni egy nagyobb csónakot, amivel még több halat fogna. Nemsokára szert tudna tenni egy több csónakból álló flottára.

- És aztán?

- Aztán a kereskedő helyett egyenesen a gyárnak adná el a halait, vagy még jobb! Beindíthatna egy saját halfeldolgozó üzemet. Akkor elmehetne ebből a porfészekből. Londonban, Párizsban élhetne, onnan irányíthatná a vállalkozását. Bejegyeztethetné a vállalatot a tőzsdén, és milliókat kereshetne.

- És aztán? - a halásznak zúg a feje a nagy távlatoktól.

- Akkor már azt csinálhatja, amit akar, - bizonygatja a piackutató. - Nyugdíjba vonulhatna.

- Mikor?

- Úgy 20-25 év múlva. Otthagynak a rohanó városi életet, kiköltözhetne egy olyan csinos kis halászfaluba, mint ez. Volna ideje halászgatni délig, aztán játszani a gyerekeivel, nagy forróság idején pihengetni, zenélni, vacsorázni a barátaival.

- És most nem ezt csinálom?

/Gáspár Gyula; forrás ismeretlen/

„Nagy nyereség az Istenfélelem megalégedéssel. Mert semmit sem hoztunk a világra, világos, hogy ki sem vihetünk semmit. De ha van élmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele... Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme: mely után sóvárogva némelyek eltévedtek a hittől, és magukat általszegeztek sok fájdalommal.” 1 Timóteus 6, 6-8. 10

„Mert annak az embernek, akit Isten jónak talál, bölcsességet tudást és örömet ad. A bűnöst pedig azzal veri meg, hogy gyűjtsön és halmozzon, azután annak hagyja, akit Isten jónak talál.” Prédikátor 2,26

végezetéig. Bármi is nyomja szívünket, Ő meg tud, és meg is akar vigasztalni. Hisz ő mondja: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik meg vagytok terhelve és én nyugalmat adok néktek.” (Mt 11,28)

A tanítványok és az asszonyok türelmesen várták a Vigasztalót, és meg is kapták. A kérdés az, hogy nekünk van-e elég türelmünk kivárni Isten vigasztalását?

Pünkösdkor a Szentlélek soha nem látott módon kezdett el dolgozni. A tanítványok idegen nyelveken kezdtek el beszélni. Mindez azért, hogy Isten kimondhatatlan nagy kegyelme kiöntessen minden népre és nemzetre, és megismerjék mindannyian a feltámadott Jézus Krisztust. Mi ismerjük-e személyesen Őt? Vagy csak hallomásból ismerjük mint egy

történelmi személyt? Ő ma is él és Szentleke által munkálkodik is mindenki, aki azt kéri. A tanítványok és az asszonyok kérték a Szentleket és kapták is. Kérjük hát mi is őszinte szívvel és Jézus megadja nekünk. Meg van írva: „kérjétek és adatik nektek, keressetek és találtok, zörgesetek és megnyitattik néktek”.

Így kívánunk mindenkinek Istentől megáldott pünkösdi ünnepet, Szentlélekkel megtelt, szívbeli örömet.
/Salánki István/

Eső helyett napsütés

Május első hétvégéjére esős, hideg időt „jósoltak” az előrejelzésben. Mégsem bánták meg, akik csatlakoztak hozzánk a Leeds kastélyba tartó kirándulásra. 23 bátor ember indult el szombat reggel, hogy megnézzék ezt a gyönyörűen rendbentartott, évszázados kastélyt. A szép terem, a főúri élet letűnt nagysága és a patinás terem, ahol ebédeltünk, történelmi hangulatot keltett bennünk. De nem álltunk meg a múltban. Nagyon is a jelenben történt és ragyogó napsütésben (!) a Labirintusban való eltévedés, a sok nevetés és találgatás, hogyan lehet matematikai formula alapján megtalálni a középre vezető utat. Miután kijutottunk az útvesztőből, ámulva figyeltük az idomított papagájok, sólymok és gólyák röptető-bemutatóját. A meteorológusoknak üzenjük: (nagyjából) száraz bőrrrel megúsztuk.

Vasárnapra ugyan megérkezett a hideg, de minket már nem zavart. A templomban megható élményben lehetett részünk: 19 vasárnapi iskolás gyerek köszöntötte verssel, énekkel, virággal a boldogságtól sugárzó Édesanyákat!

Aki nem volt velünk, jöjjön el jövőre! Érdemes!

/S. T./

A TULIPÁNOK ÉS A VÍZ

Két csokor színes tulipán díszítette az Úr asztalát Anyák napi istentiszteletünkön. Kedves emberek figyelmes ajándéka. De reggelre az egyik felitta a vizet, és egészen lekonyult. Azt hittük vége, mehet a kukába. De mivel furdalt minket a gondatlanság lelkiismerete, feltöltöttük vízzel, hátha... Hátha feléled, ami élettelennek látszik. És a csoda megtörtént. A törékeny kis virágok lassacskán

kezdtek feljebb emelni fejeiket és pár óra alatt egy újjáéledt csokor díszítette az asztalt.

A természet csodája feletti álmélkodásunk hamarosan átadta helyét a lelki tanulságokon való elmélkedésnek. Nem vagyunk-e mi sokszor olyanok, mint ez a tulipáncsokor? A munkába járás, a megélhetési gondok, a mindennapok ügyes-bajos dolgai, gyerekekkel járó örömök, kihívások, másoknak a magány, öregség, betegség - úgy ki tudják belőlünk szívni az erőt, hogy egészen azonosulni tudunk a kókadtt tulipánokkal. Ilyenkor kétségbeesetten vágyunk új erőre.

Honnan jön hát az életet adó víz? Jöhet a barátainktól, a házastársunktól, gyerekeinktől, egy gondoskodó idegentől. De mi van ha mégse? Mi van, ha az a másik észre sem veszi, milyen nagy szükségünk van a biztatásra, a segítségre? Mi van, ha már magunkról is azt hisszük: „mehet a kukába”?

Nem marad más, mint hogy abban bízunk, Aki mindent lát. Akinél nemcsak az erő és a hatalom van meg arra, hogy segítsen, hanem a készség is. A Mindenható Isten. A Könyörületes Isten. A megtört imádságainkat váró, segítséget máris elkészített Isten. Nála van az Élő Víz. Így biztat: „Aki szomjazik, jöjjön és vegye az élet vizét ingyen.” (Jelenések 2,17)

Tehetetlen, összetört állapotunkból csak az Úr tud kimenteni. Igéje, szeretete, elfogadása mint friss víz áramlik lelki ereinkbe. Megbocsátó kegyelmétől, új reményt adó szavaitól kezdjük felemelni hitetlen fejünket. Újra erő árad fáradt tagjainkba, és hisszük, bízunk benne, hogy még díszére válhatunk ennek a világnak.

A felülről jövő utánpótlás folyamatos. Az Úr várja a közeledésünket. „Minden reggel felébreszt engem, hogy hallgassam tanítványként.” (Ézs 50,4) Én persze legtöbbször visszaalszom. Pedig akkor töltené fel kifogyott víztartalékaimat. Betöltene az aznapra szükséges erővel, türelemmel, bölcsességgel, alázattal és helyes önismerettel. Betöltene Szentlélekkel, hogy ne egyedül kelljen szembenézni a kihívásokkal.

Holnap felkelek. Nem akarok többé kókadtt tulipán lenni.

/Salánki Tünde/

Április 24-én Kardos Katalin előadó-művésznő hozta el nekünk Miskolcra Erdélyi csillagok című válogatását. Színvonalas interpretációban szólaltak meg a kisebbségi lét szívszorító költeményei. Akik itt voltak, épültek, gazdagabbak lettek. Többek között az alábbi Reményik vers is elhangzott:

Reményik Sándor Kegyelem

Először sírsz.

Azután átkozódsz.

Azután imádkozol.

Aztán megfeszíted körömszakadtig maradék-erőd.

Akarsz, egetostromló akarattal—

S a lehetetlenség konok falán

Zúzod véresre koponyád.

Azután elalélsz.

S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.

Utoljára is tompa kábulattal,

Szótlanul, gondolattalanul

Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:

A bűn, a betegség, a nyomorúság,

A mindennapi szörnyű szürkéség

Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor—magától—megnyílik az ég,

Mely nem tárult ki átokra, imára,

Erő, akarat, kétségbeesés,

Bűnbánat—hasztalanul ostromolták.

Akkor megnyílik magától az ég,

S egy pici csillag sétál szembe véled,

S olyan közel jön, szépen mosolyogva,

Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.

Akkor—magától—szűnik a vihar,

Akkor—magától—minden elcsitul,

Akkor—magától—éled a remény.

Álomfáidnak minden aranyágán

Csak úgy magától—friss gyümölcs terem.

Ez a *magától*: ez a Kegyelem.